

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.497/2012/15. szám

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2012. október 25. és 2013. január 24. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Debreceni Törvényszék 2012. május 3. napján kihirdetett 8.B.324/2011/36. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

A vádlott büntetését 3 (három) év 6 (hat) hónap börtön büntetésre és 4 (négy) évi közügyektől eltiltásra enyhíti.

A 2012. december 31. napjától a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege helyesen 1 050 731 (egymillió-ötvenezer-hétszázharmincegy) Ft.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott tartózkodási helye helyesen: ... szám

Felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy a vádlott büntetései összbüntetésbe foglalásának lehetőségét vizsgálja meg.

Indokolás:

A Debreceni Törvényszék ítélete ellen a vádlott és a védője jelentettek be fellebbezést felmentés végett, azonban ennek jogcímét nem jelölték meg.

Az ügyész tudomásul vette az elsőfokú bíróság marasztaló határozatát.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában a védelmi jogorvoslatokat alaptalannak ítélve a törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta az alkalmatlan eszközzel kapcsolatos jogi indokolás kiegészítése mellett.

A másodfokú eljárásban a védő elsődlegesen a felmentésre irányuló fellebbezését pontosította, a felmentés jogcímét bizonyítottság hiányában jelölte meg, emellett a történeti tényállás helyesbítését kérte. Ennek érdekében bizonyítási indítványként az elsőfokú tárgyalásról készült CD-felvétel egy részének - a sértett tanú kihallgatása - a lejátszására is indítványt tett. Másodlagosan a törvényszék ítéletének hatályon kívül helyezését tartotta szükségesnek arra hivatkozva, hogy a bizonyítási indítványa elutasításra került, amivel a védelem elesett attól, hogy a tényállás megváltoztatására sor kerülhessen, emellett az elsőfokú bíróság is a legkülönbözőbb indokokkal utasította el az indítványait. Rámutatott arra, hogy álláspontja szerint súlyos megalapozatlansági ok az a tény, hogy a nyomozó hatóság által lefoglalt öngyújtóról bebizonyosodott, hogy nem az a bűncselekmény eszköze, holott az ügyészség erre alapította a vádiratát, mint fő bizonyítékra.

Ezen túlmenően a védő harmadsorban arra is indítványt tett, hogy a másodfokú bíróság - amennyiben nem osztaná az indítványait - a vádlott büntetését lényegesen enyhítse.

Az ítéletábra a védő bizonyítási indítványát nem tartotta megalapozottnak.

A Be. 250. §-a tartalmazza a bíróság eljárásáról készült jegyzőkönyv készítésének a kötelezettségét, annak tartalmi kellékeit, rögzítésének módjait, formai előírásait. A Be. 252. §-ának (2) bekezdése szerint a bíróság elrendelheti az eljárás egészének vagy egy részének gyorsírással történő feljegyzését, kép- vagy hangfelvevő eszközzel, vagy más berendezéssel történő rögzítését. Ugyanezen törvényhely (3) bekezdése egyértelműen rendelkezik arról, hogy a gyorsírói feljegyzés, illetőleg a rögzítések a (2) bekezdésben említett módja a jegyzőkönyvet nem pótolja. A Be. 250. §-ának (4) bekezdése előírja azt, hogy a jegyzőkönyvet a tanács elnöke és a jegyzőkönyvvezető írja alá, ezzel hitelesítve az abban foglaltak valóságát, ezáltal az közokiratnak minősül.

A Be. 254. §-ának (1) bekezdése lehetőséget teremt az ott meghatározott személyeknek arra, hogy a jegyzőkönyv kiegészítését vagy kijavítását indítványozzák. Jelen esetben sem a vádlott, sem a védője nem tett indítványt az elsőfokú tárgyalási jegyzőkönyv kiegészítésére, kijavítására, sőt a védő ki is nyilvánította, hogy a tárgyalási jegyzőkönyvet hitelesnek tartja.

A védő a bizonyítási indítványának az elutasítását követően iratismertetés keretében kérte a jegyzőkönyv mellékletét képező hanghordozó lejátszását. Miután a korábban kifejtettek miatt a tárgyaláson készült hangfelvétel nem pótolja a jegyzőkönyvet, amellyel szemben kifogás nem merült fel, ezért a jelen esetben semmilyen bizonyító erőt nem képviselő hangfelvétel az ismertethető okiratok fogalmi körébe sem tartozik. A tanú közvetlen, tárgyaláson való kihallgatása a ténymegállapító első fokú bíróság belső meggyőződésének kialakításához szükséges. Az ítéletábra ezért ennek a védői indítványnak sem tett eleget.

A másodfokú bíróság a vádlotti és védői jogorvoslattal megtámadott elsőfokú ítéletet a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében az azt megelőző bírósági eljárással együtt nyilvános ülésen bírálta felül, figyelemmel a Be. 361. §-ának (1) bekezdésében írtakra, mivel a Be. 363. §-ának (2) bekezdésében felsorolt okok egyike sem tette szükségessé tárgyalás tartását, bizonyítás felvételét. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék az eljárási

szabályokat betartva folytatta le a bizonyítást. A vádlott bűncselekmény elkövetését tagadó védekezését szem előtt tartva széleskörű bizonyítást folytatott le, beszerezte a büntetőügy eldöntéséhez szükséges és lehetséges bizonyítékokat.

A védő bizonyítási indítványát elfogadva elrendelte a lefoglalt öngyújtó DNS vizsgálatát. E tény cáfolja a jogi képviselő másodfokú eljárásban tett azon kijelentését, hogy valamennyi bizonyítási indítványát elutasították az eljárásban. Az elsőfokú bíróság nagy hangsúlyt fektetett az öngyújtó, mint tárgyi bizonyíték vizsgálatára, azt a tárgyaláson is bemutatta, kipróbálta.

Az öngyújtóval kapcsolatban - a védői felvetés következtében - szükséges utalni arra, hogy az ügyészi vádirat nem tartalmazza azt, hogy a vádlott a nyomozás során lefoglalt öngyújtóval akarta felgyújtani a sértettet. A lefoglalt tárgyról az elsőfokú bíróság - a bizonyítékokat mérlegelve - megállapította, hogy nem az volt a bűncselekmény eszköze.

Az első fokú bíróság a tényállást a kihallgatott - részben érdektelen - tanúk helyszíni szemle eredményével is összhangban lévő vallomásaira, továbbá az igazságügyi szakértők aggálymentes véleményére alapította. Az általa feltárt bizonyítékokat egyenként és egymással is összevetve, összességében értékelte. Ennek során figyelmet fordított I.rendű vádlott és a sértett közötti ellentétes érdekekre, vizsgálva a tanúhoz való viszonyukat is.

A bizonyítékokat értékelő tevékenységéről indokolási kötelezettségének a szükséges mértékben eleget téve számot adott.

Az ítélet tábla a felülbírálat során hatályon kívül helyezést maga után vonó eljárási szabálysértést nem észlelt, ezért a védő erre irányuló indítványa nem foghatott helyt.

Önmagában a bizonyítási indítványok elutasítása hatályon kívül helyezést nem eredményezhet, azt a megalapozatlanság körében kell vizsgálni.

Az ítélet tábla hatályon kívül helyezésre, vagy bizonyítás felvételére okot adó megalapozatlanságot sem látott megállapíthatónak.

Az iratok tartalmára figyelemmel a Be. 352. §-a (1) bekezdésének a/ pontját alkalmazva a tényállás helyesbítendő, kiegészítendő a következők szerint:

Az előéleti adatokban rögzített összbüntetési ítéletekben a szabadságvesztés büntetések tartama megállapításra került, egyben mellőzendő a közügyektől, illetve a járművezetéstől eltiltás feltüntetése, hiszen azok az alapítéletekben kerültek kiszabásra.

A ... Városi Bíróság az ... napján jogerős ... számú ítéletével társtettesként elkövetett lopás büntette miatt 8 hónap börtön-büntetésre ítélte a vádlottat. A bűncselekmény elkövetési ideje: ... napja volt. E büntetés rögzítése azért szükséges, mert egyik alapítélete a ... Városi Bíróság ... számú összbüntetési ítéletnek, amely szerepel az előéleti adatokban.

A ... Városi Bíróság ... napján a ... számú ítéletével összbüntetésbe foglalta a ... Városi Bíróság ... számú, illetve a ... Városi Bíróság ... számú ítéletével kiszabott 6 hónap fogház

és 10 hónap börtön-büntetését, összbüntetésül 1 év börtön-büntetést megállapítva. E büntetésből ... napján feltételes kedvezményrel szabadult, amikor fogamatba vették a ... Városi Bíróság ... napján a ... Megyei Bíróság ... számú ítéletével jogerőre emelkedett ... számú ítéletével csempészet büntette miatt kiszabott 5 hónap fogházbüntetést, melyből ... napján feltételes szabadságra bocsátották, de nem szabadult, mert az ítélőtábla jelen ügyben elrendelte az előzetes letartóztatását.

A sértett a bottal a vádlott jobb kézfejére és könyökére ütött.

A vádlott a jobb váll két helyen történő bőrelszíneződését, a jobb könyök, illetve kézhat 10-10 forintosnyi felületes sebzését, valamint a bal könyök és hasfal karcolásos hámsérülését szenvedte el.

Az 5. oldal 4. bekezdése úgy pontosítandó, hogy a vádlott a feszítővassal be akarta feszíteni a lakás ajtaját, amit a sértett azért, hogy a károkozást elkerülje, kinyitott.

A sértett a bal comb külső-alsó harmadában 3 x 5 cm-es bevérzéssel járó zúzódásos sérülést szenvedett.

E helyesbítésekkel és kiegészítésekkel a tényállás mindenben megalapozott, a Be. 352. §-ának (2) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban irányadó.

Az ítélőtábla mellőzi az indokolásból a 10. oldal teljes utolsó bekezdését, hiszen az elsőfokú bíróság is azt állapította meg, hogy a tanú kijelentései nem képezhetnek bizonyítékot, s ennek helyes jogi indokát adta. E tanú nyilatkozatai ezért még említésként sem szerepelhetnek, hiszen a vallomás megtagadásának jogával élve az úgy tekintendő, mintha nem is létezne.

Mellőzi továbbá a másodfokú bíróság az ítélet 13. oldal 4. bekezdés utolsó mondatát, valamint az 5. bekezdés 2-3. mondatait, amelyek csupán feltételezések, ténybeli alapjuk nincs.

A védő a bizonyítékok eltérő értékelésével jutott arra az álláspontra, hogy védence bizonyítékok hiányában történő felmentését kérje. E jogorvoslat azonban nem vezethetett eredményre, mert a bizonyítékok felülmérlegelésére - amennyiben a tényállás megalapozott - a másodfokú bíróságnak nincs törvényes lehetősége.

A törvényszék az irányadó tényállásból okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére és az elkövetett bűncselekmény jogi minősítése is helyes. A tűzhalál - ahogy a törvényszék helyesen utalt rá az ítélet indokolásában - az átlagosat lényegesen meghaladó fájdalomérzet következtében a különös kegyetlenséggel való elkövetést megalapozza. A vádlott huzamosabb időn keresztül, a sértettet az utcára is üldözve kísérelte meg felgyújtani úgy, hogy előzőleg mintegy 8 dl motorolajjal locsolta le. Ezen körülmények, valamint a sértette megöléssel fenyegetése - amit érdektelen tanúvallomások (... , ...) is igazolnak - a Btk. 13. §-ában írt egyenes szándékra utalnak. A vádlott tehát

magatartásának következményeit kívánva valósította meg a terhére rótt bűncselekmény kísérletét.

Helytálló az elsőfokú bíróság azon megállapítása is, hogy a vádlott alkalmatlan eszközzel akarta meggyújtani a sértettet. Az öngyújtó, amit erre a célra használt - mivel csak szikrát adott, nyílt lángot nem - relatíve volt alkalmatlan eszköz, hiszen a bűncselekmény végrehajtásának konkrét körülményei között bizonyult csak alkalmatlannak.

A törvényszék javarészt feltárta a vádlott javára és terhére szóló bűnösségi körülményeket, amelyek azonban helyesbítésre szorulnak a következők szerint.

Az időmúlásnak jelen esetben nincs enyhítő hatása, hiszen a bűncselekmény elkövetésétől a jogerős elbírálásig eltelt mintegy 2 és fél év lényegesen elmarad az e bűncselekményre törvényesen kiszabható minimum büntetés tartamától. Ugyanakkor nyomatékos enyhítő hatást kell tulajdonítani annak, hogy a vádlott kóros elmeállapottal egyenértékű személyiségzavara miatt a terhére rótt cselekmény idején cselekménye következményeinek felismerésében, és ennek megfelelő magatartás tanúsításában enyhe fokban korlátozott volt. Súlyosító körülményként értékelendő azonban, hogy büntető eljárás hatálya alatt állva valósította meg a tettet.

A törvényszék az enyhítő rendelkezés alkalmazásával jóval a kiszabható törvényi minimum alatt, 6 évben határozta meg - a vádlott megromlott egészségi állapotát értékelve - az enyhébb fokozatú börtön-büntetés tartamát. Az ítélet tábla nagyobb nyomatékkal vette figyelembe a vádlott igen megromlott és dokumentumokkal igazolt egészségi állapotát, valamint azt a tényt, hogy bár többször volt büntetve, ezek a büntetések soha nem erőszakos, személy elleni bűncselekmények miatt kerültek kiszabásra. A törvényszék a büntetés kiszabásakor nem értékelte a vádlott beszámításának enyhe fokú korlátozottságát, amit az ítélet tábla nyomatékkal vett figyelembe, és mindezek alapján lehetőséget látott a büntetés enyhítésére, amit a rendelkező részben írt mértékben határozott meg - a Btk. 87. §-a (2) bekezdésének b/ pontja alapján, figyelemmel ugyanezen törvényhely (3) bekezdésére - egyetértve az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazásával.

Törvényesen került sor a közügyektől eltiltás kiszabására, figyelemmel az elkövetett bűncselekmény jellegére, azonban ennek mértékét a másodfokú bíróság - szintén enyhítve - a főbüntetés tartamához igazítva állapította meg.

Az így kiszabott büntetés szükséges, azonban elegendő is a Btk. 37. §-ában rögzített büntetési cél érvényre juttatásához, értékelve az eset összes körülményét.

Az ítélet tábla - számítási hiba miatt - helyesbítette az elsőfokú ítéletben írt bűnügyi költség összegét.

Az eddig írtakra figyelemmel a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a Be. 372. §-ának (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezéseit helyben hagyta.

A vádlott 2012. december 31. napjával előzetes letartóztatásba került, ezért az ítélet tábla ezen időponttól a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámította a Btk. 99. §-ának (1) és (2) bekezdései alapján a kiszabott szabadságvesztés tartamába.

Végezetül rögzítette a vádlott tartózkodási helyének a címét helyesen.

Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az ítélet bevezető részében - a tárgyalás megismétlése folytán - szükségtelenül került rögzítésre a 2011. augusztus 30. és 31. napja, mint tárgyalási nap.

A vádlott további jogerős elítélésére tekintettel felhívta a törvényszéket, hogy vizsgálja meg a büntetések összbüntetésbe foglalásának a lehetőségét.

Debrecen, 2013. január 24.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Szabó József sk. a tanács tagja

Záradék:

A Debreceni Törvényszék 8.B.324/2011/36. számú ítélete a másodfokú ítéletben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2013. január 24.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

- kiadó -